

תלמודו בידו

דף כז עמוד א

- א** אבל שמת עליו קרוב נוסף, כיצד קורע ומדוע ?
- ב** שאל מחברו בגד והלך לבקר את אביו החולה ומת, האם קורע את הבגד ?
- ג** מאימתי כופים את המיטות, ומתי זוקפים את המיטות בערב שבת ?
- ד** אלו מיטות אבל חייב לכפות ?
- ה** האם מותר לנקות את בית האבל, והאם מביאים לשם בשמים ?

- א** חד אומר: עד סוף השבעה, קורע קריעה חדשה. שכיון שאסור לתופרו אפילו באיחוי פשוט, אם ימשיך בקריעה הוא נראה כמוסיף על המת הראשון. חד אומר: כל השלשים קורע קרע חדש, כיון שבתוך השלשים אסור לתופרו קבע.
- ב** קורע רק אם הודיעו שהולך לבקר את אביו. כשיגיע לביתו יאחה, ומשלם פחת הבגד.
- ג** כופים: לר' אליעזר, משיצא המת מפתח ביתו. לר' יהושע, משיסתם הגולל [מכסה הקבר]. זוקפים: מן המנחה ולמעלה. אך אינו יושב עליה עד שתחשך. במוצאי שבת חוזר וכופה את המיטה, אף אם למחרת קם מאבלו.
- ד** כופה כל המיטות שבביתו, אפילו אלו שאינם בבית שמת בו המת. מטה שנקליטה יוצאים מצידיה ואי אפשר לכפותה, מעמידה ודיו. מיטה המיוחדת לכלים, אין צריך לכפותה. דרגש אין צריך לכפותו, אלא זוקפו. לרשב"ג, מתיר קשרי רצועותיו ונופל מאליו. לעולא, דרגש זה מיטה שמייחדים אותה כדי שישררה עליה מזל טוב. וקשה, שאין לה רצועות, אלא עשויה ככל המיטות ממקלעת חבלים. לרבין, זו מיטת עור, ורצועותיה מושחלות בתוך נקבים במסגרת המיטה.
- ה** נקיון: מטאטאים, ומזלפים מים על הרצפה שלא תעלה אבק, ומדיחים את הכלים. בשמים: כשהאבל יושב לברו, אין מביאים. כשמקבל תנחומים, מביאים ואין מברכים.